

בָּאָרוֹ בְּלִבְנָנוֹ יִשְׁגַּה. מֵהֶן אָרוֹ? זֶה הַקְדּוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא, שְׁפָתָוב בְּחוֹר כְּאָרוֹזִים. (ישועב על פה של יעקב החלם) בְּלִבְנָנוֹ יִשְׁגַּה, בְּלִבְנָנוֹ וְדָאי, וְזֶהוּ הַעֲדָן שְׁלִמְעָלה, שְׁעָלָיו קָטוֹב (שם ס"ד ע"ז אין לא רָאָמָה אֱלֹהִים זָוְתָה. וְהָאָרוֹ הַהָּהָה בָּאוֹתוֹ מָקוֹם עַלְיוֹן יִשְׁגַּה.

זֶה בְּגָלוּתָה הַאֲמֻרָה הַוְאָ כָּמוֹ הָאָרוֹן כֵּזה שְׁמַתְעֵבָה לְעַלּוֹת. וּמְשֻׁעָה שְׁעוּלָה עַד שְׁעוּמָד בְּקִיּוֹם הַוְאָ יוֹם, וְתִחְלַת הַיּוֹם. הַאֲחֶר עַד שְׁעוּשָׂה כֵּל בָּאָרוֹת הַיּוֹם. וְהָאָרוֹן לֹא עוֹלָה אֶלָּא בְּעַדְוֹן שֵׁל הַמְּפִימִים, כְּמוֹ שְׁנָאָמָר (בְּמִדְבָּר ס"ד) כְּאָרוֹזִים עַלִּי מִים. כֵּה אָרוֹ בְּלִבְנָנוֹ יִשְׁגַּה. שְׁמַשָּׁם יוֹצָא תְּפִיעָין וְהַנְּהָרָ שְׁלַהְמִים לְהַשְׁקוֹת. וְאָרוֹ זֶה הַקְדּוֹשׁ בָּרוֹךְ הַוְאָ, שְׁפָתָוב (שיר ח' בְּחוֹר כְּאָרוֹזִים).

שְׁתַׁוְלִים בְּבֵית הַיּוֹם - לִזְמָנוֹ שֵׁל מְלָךְ הַפְּשִׁיטָה. בְּחִצּוֹתָ אֱלֹהִינוּ יִפְרִיחוּ - בְּתִחְיַת הַמְּתִים. עוֹד יַנְבוּן בְּשִׁיבָה - בָּאוֹתוֹ יוֹם שְׁהָעוֹלָם יִמְצָא חָרֶב. דְּשָׁנִים וּרְעַנְנִים יִהְיֶה - לְאָמָר שְׁפָתָוב (ישועה ס"ט) הַשְׁמִים הַחֲדָשִׁים הַחֲדָשָׁה וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה, וּכְדִין (תְּהִלִּים ק') יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעַשְׂיוֹ כְּתִיב. וּכְלָבָךְ (דף ט"ז ע"ב) לְמָה (תְּהִלִּים צ' לְהַגִּיד כִּי יִשְׁרֵר יְיָ צּוֹרִי וְלֹא עַוְלָתָה בָּו.

עוֹד פָּתָח וְאָמָר, (משל ט' א'יש תְּהִפְכּוֹת יִשְׁלָח מְדוֹן וּנְרָגֶן מִפְרִיד אֱלֹהָה) אִיש תְּהִפְכּוֹת יִשְׁלָח מְדוֹן וּנְרָגֶן מִפְרִיד אֱלֹהָה. אִיש תְּהִפְכּוֹת יִשְׁלָח מְדוֹן וּנְרָגֶן מִפְרִיד אֱלֹהָה, כְּמוֹ שָׁאָמְנוּ, הַרְשָׁעִים עֲוָשִׁים פָּגָם לְמַעַלָּה. וּנְרָגֶן מִפְרִיד אֱלֹהָה, מִפְרִיד אֱלֹהָה שְׁלַעַל עוֹלָם, וְזֶה הַקְדּוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא.

דָּבָר אַחֲרֵי אִיש תְּהִפְכּוֹת יִשְׁלָח מְדוֹן - מֵהֶן זֶה יִשְׁלָח ? יִשְׁלָח אֶת אָוֹן נְטִיעָות. מְדוֹן - שְׁיִוּנוֹקִים מִן הַאָזְדֵּן. וּנְרָגֶן מִפְרִיד אֱלֹהָה,

בְּאָרוֹ בְּלִבְנָנוֹ יִשְׁגַּה, מֵהֶן אָרוֹ. דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הַוְאָ. דְּכַתְּיִבְּ, בְּחוֹר כְּאָרוֹזִים. (ס"א דְּתִיכְיִבְּ עַל כוֹרְסִיא דַּיְעָקָב שְׁלִיטָא) בְּלִבְנָנוֹ יִשְׁגַּה, בְּלִבְנָנוֹ וְדָאי, וְדָא הַוְאָ עֲדָן דְּלָעִילָא, דְּעַלְיהָ פְּתִיבָה (ישועה ס"ה עַיְן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זָוְתָה. וְהָאָיָ אָרוֹ, בְּהָהָוָא אַתָּר עַלְאהָ, יִשְׁגַּה).

וְדָא בְּגָלוּתָה בְּתִרְאָה הַוְאָ בְּהָאָיָ אָרוֹ, דְּאַתְעַכְּבָב לְסַלְקָאָה. וּמְשֻׁעָתָה, דְּסַלְיק עַד דְּקָאִים בְּקִיּוּמִיהָ, הַוְאָ יוֹמָא. וּשְׁוֹרֹתָא דִּיּוֹמָא אַחֲרֵינָא, עַד דְּעַבְדֵּיד אֶל בְּנַהּוֹרָא דִּימְמָא. וְאָרוֹ לְאָסְלִיק, אֶלָּא בְּעַדְוֹנָא דִּמְמָא. כִּמָּה דָּאָתָּא אָמָר (בְּמִדְבָּר ס"ד) כְּאָרוֹזִים עַלִּי מִים. בֶּן אָרוֹ בְּלִבְנָנוֹ יִשְׁגַּה. דְּמַפְּמָן נְפִיק מְבּוּעָא וּנְהָרָא דִּמְמָא, לְאַשְׁקָּאָה. וְאָרוֹ, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הַוְאָ, דְּכַתְּיִבְּ, (שיר השירים ח' בְּחוֹר כְּאָרוֹזִים).

שְׁתַׁוְלִים בְּבֵית יְיָ, לִזְמָנוֹ דְּמַלְכָא מִשְׁיחָא. בְּחִצּוֹתָ אֱלֹהִינוּ יִפְרִיחוּ, בְּתִחְיַת הַמְּתִים. עוֹד יַנְבוּן בְּשִׁיבָה, בְּהָהָוָא יוֹמָא דִּישְׁתַּכְחַח עַלְמָא חָרֶב. דְּשָׁנִים וּרְעַנְנִים יִהְיֶה, לְכָתְרָ דְּכַתְּיִבְּ, (ישועה ס"ו) הַשְׁמִים הַחֲדָשִׁים לְמַעַשְׂיוֹ כְּתִיב. וּכְדִין (תְּהִלִּים ק') יִשְׁמַח יְיָ וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה, וּכְדִין (תְּהִלִּים ק') לְמָה (תְּהִלִּים צ' לְהַגִּיד כִּי יִשְׁרֵר יְיָ צּוֹרִי וְלֹא עַוְלָתָה בָּו.

הַזְּ פָתָח וְאָמָר, (משל ט' א'יש תְּהִפְכּוֹת יִשְׁלָח מְדוֹן וּנְרָגֶן מִפְרִיד אֱלֹהָה) אִיש תְּהִפְכּוֹת יִשְׁלָח מְדוֹן וּנְרָגֶן מִפְרִיד אֱלֹהָה. אִיש תְּהִפְכּוֹת יִשְׁלָח מְדוֹן, כִּמָּה דָּאָתָּא, חַיִּיבָה עַבְדִּי פְּגִימָה לְעַיְלָא. וּנְרָגֶן מִפְרִיד אֱלֹהָה, עַולָּם, וְדָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הַוְאָ. דָּבָר אַחֲרֵי אִיש תְּהִפְכּוֹת יִשְׁלָח מְדוֹן. מֵהֶן יִשְׁלָח. יִשְׁלָח לְאַיְנוֹן נְטִיעָן. מְדוֹן: דִּינָקָן מִסְטָרָא דִּינָא. וּנְרָגֶן מִפְרִיד אֱלֹהָה, מִן הַאָזְדֵּן הַדִּין שְׁאָמְנוּ, שְׁהַרְשָׁעִים עֲוָשִׁים פָּגָם לְמַעַלָּה. מִפְרִיד -

שהיחוד לא נמצא, מפריד את הגבירה מהמלך, ואת המלך מהגבירה. ומשום לכך לא נקרא אחד, שאחד איןנו נקרא אלא כשם בזוווג אחד. אויל לאותם הרשעים שעושים פרוד למללה. אשרי הצדיקים שמעמידים את הקioms שלמעלה, ואשרי בעלי הפטוצה שטעביכם הפל למקומות.

ועל זה שנינו, המקום שבעלי תשובה יושבים,צדיקים גמורים לא יושבים בו. מה הטעם? אלא הם החתקנו במקום עליון במקום שהשകת ה зан נמצאת ממש. וזהו הפטוצה, ועל זה נקראים בעלי הפטוצה. ואלו מתחקנים במקום אחר שנקרו צדיק.

ועל זה אלה יושבים במקום עליון, ואלה יושבים במקום קטן. מה הטעם? אלו משיבים מים למקומם מהמקום העליון של הגהה העמוק, עד אותו מקום שנקרה צדיק. וצדיקים גמורים משפיעים מאותו מקום שהם יושבים לעולם הנה. ועל בן אלו עליונים ואלו תחתונים. אשרי חלוקם של בעלי הפטוצה, ואשרי חלוקם של הצדיקים שבכלם הומויד עומדר.

זהו שפטוב, והיה כי יחטא ויאשם וגוי. מה בתוכך למעלה? או מצא אבדה וכחיש בה וגוי, דהא בגין דא אסתלק קדשא בריך הוא מכלא. בכיכול קדשא בריך הוא לא אשתקה בקיומיה, דהא בנסת ישראל אתפרשא מאתרה, קדא הוא דכתיב, (ירמיה) אבדה האמונה. מי אמוןה. דא בנסת ישראל. כמה אמתה, דאת אמר (מהלים צב) ואמוןתך בלילות. אבדה האמונה כמה דעתך אמר (ירמיה) על מה אבדה הארץ, וכלא חד.

במה דאמון, חייביא עבדין פגימי לעילא. מפריד: דיחודא לא אשתקה, מפריד, למטרוניתא מלכאה. ולמלכאה ממטרוניתא. ובגין לכך לא אקרי אחד, דאחד לא אקרי, אלא כד איןון בזוווג חדא. ווי לאינון חייביא דעבדין פרודא לעילא. זcka איןון צדיקיה, דאיןון מקיימן קיומא דלעילא, זcka איןון אינון מאיריהון דתשוכה דמייבין כלא לאתריהו.

ועל דא תנין, אמר דבעל תשובה יתבי, הצדיקים גמורים לא יתבי ביה. Mai טעם. אלא איןון החתקנו באמר עלאה, באמר דשקיי דגנטא משטכח מפמן. ודא הוא תשובה. ועל דא אקרון בעלי תשובה. ואlein אתתקנו באמר אחרא, דאקרי צדיק.

ועל דא אלין יתבין באמר עלאה, ואlein יתבין באמר זוטרא. Mai טעם. אלין פייבין מיא לאתריהו, אמר עלאה דנהרא עמייקא, עד ההוא אמר דאקרי צדיק. וצדיקים גמורים, גדיין לוון מההוא אמר דיןון יתבי, להאי עלמא. ועל דא אלין עלאין ואlein תפאי. זבאחה חולקיהון דמאיו תשובה. זבאחה חולקיהון דצדיקיה, דבגניהון עלמא מתקיימה.

הדא הוא דכתיב והיה כי יחטא ויאשם וגוי. מה כתיב לעילא, או מצא אבדה וכחיש בה וגוי, דהא בגין דא אסתלק קדשא בריך הוא מכלא. בכיכול קדשא בריך הוא לא אשתקה בקיומיה, דהא בנסת ישראל אתפרשא מאתרה, קדא הוא דכתיב, (ירמיה) אבדה האמונה. מי אמוןה. דא בנסת ישראל. כמה אמתה, דאת אמר (מהלים צב) ואמוןתך בלילות. אבדה האמונה כמה דעתך אמר (ירמיה) על מה אבדה הארץ, וכלא חד.